

Čestmír Šíkola mladší se narodil roku 1949 na Malé Skále. Jeho rané dětství bylo bez otce, který byl v tu dobu ve vězení, a to konkrétně za účast v západním odboji za druhé světové války.

„otec utekl z druhého ročníku VŠ, když přišli Němci v 9 a třicátým po pohřbu Jana Opletala, když je vybrali, tak on měl patřit mezi ty co šli do koncentráku, ale zjistili, že to Němci moc nekontrolují a pouštějí 1. ročníky domů a měli jenom nějaký papírový cedulky připíchnutý, tak to ještě s dvěma dalšíma zašlapali do písku a zařadili se do trojstupu, který pouštěli ven.“

A tak se mu podařilo utéct a nezbývalo mu nic jiného než emigrovat. Po strastiplné cestě přes blízký východ, Alžír a Francii se mu podařilo dostat do Anglie, kde dostal nabídku zúčastnit se mise, která měla spojit domácí odboj se zahraničím.

„otec říkal: ‚no, proto jsem neutíkal, abych se tady zachoval jako srab‘ takže okamžitě tu nabídku přijal“

Tím byla vytvořena skupina Clay-Eva, kde kromě pana Šíkoly byl také Antonín Bartoš a Jiří Štokman. Před akcí je však čekal velmi náročný výcvik ve Skotsku, který obsahoval:

„tichý zabíjení se naučili prostě, sabotáže na železnici, fyzickou zdatnost a končilo to seskokem padákem, pak dostali za úkol i v Anglii plnit nějaké špionážní úkoly“

Po výcviku byl připravován jejich výsadek, který byl několikrát kvůli nepřízní počasí odložen. Nakonec letěli až v roce 1944 a byli vysazeni u obce Hostišová ve Zlínském kraji.

„jim se podařilo tady vybudovat velkou síť zpravodajskou. Byli ohromně výkonní jako paraskupina. Celkem za války otec odeslal 800 radiogramů, přijal jich asi 250 no a samozřejmě neunikli pozornosti gestapa a přes veškerou opatrnost se do jejich sítě dostali agenti, takže pak utíkali“

Skupina Clay-Eva se právem řadí mezi neúspěšnější výsadky na našem území v období nacistické okupace a její členové jsou dnes považováni za hrdiny, to si však nemysleli komunisté. Čestmír Šíkola starší, tak jako mnoho jiných účastníků západního odboje, skončil ve vězení na 2,5 roku.

Důležité dějinné okamžiky však neminuli ani našeho pamětníka. A tak například při protestu na jednom z výročí okupace vojsky Varšavské smlouvy zažil situaci, při které by ostatním tuhla krev v žilách.

„když jsme vyvěšovali vlajky na jednadvacátýho a kamarád je vyvěšoval na Vyšehradě, ale byla málo vidět a bylo potřeba jí dát vejš, no a tak jsme vylezli na ten Vyšehrad, tu vlajku jsme dali výš a najednou vidíme, že od ruských kasárnách jak na nás nalétává ruský vrtulník, ták honem dolů, že jo □“

Dnes Čestmír Šíkola mladší stále žije v rodném domě na Malé Skále, rád se věnuje historii je v kontaktu s rodinami ostatních členů skupiny Clay-Eva a zúčastňuje se vzpomínkových akcí. Při loučení dal naší generaci důležitou radu:

„aby se hodně dívali kolem sebe a používali vlastní hlavu a nenalítli na dezinformace“